

bemærke, at derved ikke blot menes den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom fuldstændigen indtager dennes Plads og saaledes indtræder i alle hans Rettigheder og Pligter, men ogsaa dem, hvem et særligt Hverv ombord er overdraget, eller hvem ved en særskilt Anledning en bestemt Commando er betroet.

Nr § 2.

Særlig uheldig er Udkastets § 3, som — indskudt mellem tvende Paragrapher, der begge angaa Skipperens Evangsret — indeholder en almindelig Udtalelse om Skipperens Pligt mod Mandskabet, en høist ufuldstændig Bestemmelse om en Deel af hans Straffemyndighed og endelig en Forfrist vedkommende Forpleiningen. Den sidste har sin Plads i Lovens Slutning, den næstsidste blandt Forfristerne om den disciplinaire Strafferet, den første derimod i Epibsen for Loven ved Siden af den almindelige Udtalelse om Mandskabets Pligt mod Skipperen, — som foreslaaet i den her omhandlede nye §.

ad § 2.

Da ogsaa Skipperens Straffemyndighed for en stor Deel har til Formaal at skaffe ham Rydighed, bør det fremhæves, at det er den „sieblifikke“ Rydighed, paa hvis Tilveiebringelse den ham tillagte Evangsret gaaer ud; men at denne kun bør anvendes „i fornødent Fald“, d. e., hvor Ord ikke forslaae, og hvor han finder det betænkeligt at udsætte Afgjørelsen til den senere, formelle Behandling efter § 6. Hvorvel det ikke er muligt at drage en skarp Grændse mellem den mildere og den stærkere Evangsret, betegnes den i alt Fald bedre ved Ordet: „I Nødtilfælde“ (hvorved altsaa ikke blot menes Havsnød) end ved det intetsigende Udtryk: „efter Omstændighederne.“

ad II.

Skjøndt Afstillelsen mellem „Forseelser“ og „Forbrudelser“ ikke hos os er saa gennemført som i flere andre Lovgivninger, er den dog ikke ukendt, og synes her paa sin Plads, hvor der handles om „Politiforseelser“, og hvor der til denne Forskjel knyttes ikke blot særegne Straffearter, men ogsaa en særegen Domstol med en særegen summarisk Procesform.

ad § 5.

Den foreslaaede Omredaction af Straffebestemmelserne i § 5, som forøvrigt ikke fjerner sig fra disses Tankegang, indeholder ikke blot en formeentlig bedre Anordning, men ogsaa enkelte Realitetsforandringer.

Det gaaer nemlig ikke an, som i Udkastets Nr. 8, at sammensatte saa forskjellige Forseelser som dem, der maae være meente ved Henvisningen til § 1, under samme Straf. Det kan være meget practisk at lade de smaa Ulydigheder, der strax ere klarede ved et Rakkedrag, dermed være afgjorte; men det gaaer ikke an at udstrække dette Liquidationssystem ogsaa til grove Opsetligheder, der kunne medføre stor Fare. Det gaaer endelig ikke an at lade den i § 4 omhandlede Forseelse uændset, fordi det er lykkedes — maastee med stort Besvær, Ophold og Omkostning — ved det Offentliges Mellemkomst at beseire Vanstælligheden. Herpaa støtte sig Forslagene under Nr. 1, 2 og 3. Den under Nr. 1 nævnte Forseelse kan være af saa forskjellig Betydning, at det ikke vel kan undgaaes at have flere Alternativer af Straf.

Af Forseelserne i Udkastets Nr. 1 foreslaaes de tvende, som ere af særlig Betydning, udsøndrede, og Straffene for samme forhøiede. Derved bliver det nødvendigt for de øvrige „særlige Poster“ i Nr. 2 og Endeel af Nr. 3 at tilføie et noget høiere Straffalternativ, og at give den herfra aldeles forskjellige Forseelse, paa Skibet at indsmugle Brændeviin, et eget Nummer. Herpaa begrundes Forslagene under Nr. 6, 7 og 8.

Forslagene under Nr. 9 og 10 ere fremkomne ved at opløse de i Udkastets Nr. 5 sammensattede Tilfælde, idet Straffen for den første aabenbart er for ringe, og for de sidste for stor.

I Udkastets Nr. 3 findes ikke blot en uheldig Sammenblanding af ueensartede Forseelser, men der er ikke større Grund til en særlig Regel for Gjentagelse ved denne end ved de andre Forseelser, medens omvendt „Kammeri“ kan være af saa forskjellig Betydning, at det bliver nødvendigt at fastsætte Straffalternativer.